

NORMATIVA:

Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i restants Tributs Cedits, article 10.Dos 1r .

DESCRIPCIÓ DELS FETS:

El consultant va adquirir per herència una explotació agrària composta per una pluralitat de finques rústiques. Entre aquestes finques hi ha una parcel·la de 4.003 metres que confronta amb una bassa i instal·lacions annexes per al reg localitzat del sector Solaes del Sindicat de Regs o Comunitat de Regants de Vila-real. El consultant va autoliquidar l'Impost sobre Successions i s'hi va aplicar la reducció per transmissió d'empresa individual agrícola prevista en l'article 10.dos 1r de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i la resta de tributs cedits.

La Comunitat de Regants o Sindicat de Regs de Vila-real s'ha dirigit al consultant i al seu germà com a titulars de la parcel·la descrita i els ha indicat el seu propòsit de realitzar una ampliació en les instal·lacions de goteig per a la qual cosa cal ocupar la finca descrita com a confrontant, i els ha oferit la possibilitat d'arribar a un acord amistós que evite el procediment d'expropiació al qual podria acudir l'esmentada comunitat de regants, de conformitat amb el que es disposa en els articles 83 del text refós de la Llei d'aigües i 210 del Reglament de domini públic hidràulic.

NORMATIVA:

Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el tramo autonómico del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y restantes Tributos Cedidos, artículo 10.Dos 1º .

DESCRIPCIÓN DE LOS HECHOS:

El consultante adquirió por herencia una explotación agraria compuesta por una pluralidad de fincas rústicas. Entre estas fincas se encuentra una parcela de 4.003 metros que linda con una balsa e instalaciones anexas para el riego localizado del Sector Solaes del Sindicato de Riegos o Comunidad de Regantes de Vila-real. El consultante autoliquidó el Impuesto sobre Sucesiones aplicándose la reducción por transmisión de empresa individual agrícola prevista en el artículo 10.Dos 1º de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el tramo autonómico del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y restantes Tributos Cedidos.

La Comunidad de Regantes o Sindicato de Riegos de Vila-real se ha dirigido al consultante y a su hermano como titulares de la parcela descrita, indicando su propósito de realizar una ampliación en las instalaciones de goteo para lo que es necesario ocupar la finca descrita en cuanto que colindante, ofreciendo la posibilidad de llegar a un acuerdo amistoso que evite el procedimiento de expropiación al que podría acudir la mencionada comunidad de regantes, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 83 del Texto Refundido de la Ley de Aguas y 210 del Reglamento de Dominio Público Hidráulico

QÜESTIÓ PLANTEJADA:

Atés que no ha transcorregut el termini de cinc anys previst en la norma, es plantegen les qüestions següents:

a) Si l'alienació d'una sola finca que s'integra en una empresa individual agrícola, composta per una pluralitat d'elles i mantenint la continuïtat en l'explotació, suposa incompliment dels requisits legalment establits per a mantindre la reducció en la base imposable de l'Impost sobre Successions per Transmissió d'Empresa Individual Agrícola.

b) Si en cas de transmissió d'aquesta finca i reinversió de l'import obtingut en una altra de característiques similars i igualment destinades a la seua explotació evitaria l'efecte de la pèrdua del benefici.

c) Si la pèrdua del benefici es referiria únicament a la finca transmesa o a la totalitat de la reducció.

d) Si atesa la naturalesa de l'entitat adquirent, que és una corporació de dret públic que pot accedir per procediment expropiatori i que la finalitat de la transmissió és ampliar les instal·lacions de reg localitzat de la comunitat de regants, pot considerar-se que la transmissió no és voluntària i no es produeix incompliment dels requisits de la reducció en l'impost.

e) Si aquesta conclusió operaria tant si s'arriba a un acord amb l'entitat o únicament si se segueixen tots els tràmits del procediment expropiatori legalment establert.

CUESTIÓN PLANTEADA:

Dado que no ha transcurrido el plazo de 5 años previsto en la norma se plantean las siguientes cuestiones:

a) Si la enajenación de una sola finca que se integra en una empresa individual agrícola, compuesta por una pluralidad de ellas y manteniendo la continuidad en la explotación, supone incumplimiento de los requisitos legalmente establecidos para mantener la reducción en la base imponible del Impuesto sobre Sucesiones por transmisión de empresa individual agrícola.

b) Si en caso de transmisión de esta finca y reinversión del importe obtenido en otra de características similares e igualmente destinadas a su explotación evitaría el efecto de la pérdida del beneficio.

c) Si la pérdida del beneficio se referiría únicamente a la finca transmitida o a la totalidad de la reducción.

d) Si dada la naturaleza de la entidad adquirente que es una corporación de derecho público que puede acceder por procedimiento expropiatorio y que la finalidad de la transmisión es ampliar las instalaciones de riego localizado de la comunidad de regantes, puede considerarse que la transmisión no es voluntaria y no se produce incumplimiento de los requisitos de la reducción en el impuesto.

e) Si dicha conclusión operaría tanto si se llega a un acuerdo con la entidad o únicamente si se siguen todos los trámites del procedimiento expropiatorio legalmente establecido.

CONTESTACIÓ COMPLETA:

L'article 10.dos 1r de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i la resta de tributs, cedita disposa:

*“1r. En el supòsit de **transmissió d'una empresa individual agrícola** a favor del cònjuge, descendents, adoptats, ascendents, adoptants i parents col·laterals, fins al tercer grau, del causant, la base imposable de l'impost es reduirà en el 95 per 100 del valor net dels elements patrimonials afectes a l'empresa transmesa, sempre que es complisquen, simultàniament, els requisits següents: 1) Que l'activitat no constituïska la principal font de renda del causant; 2) Que el causant haja exercit aquesta activitat de manera habitual, personal i directa; 3) Que l'import net de la xifra de negocis de l'empresa possibilita l'aplicació dels incentius fiscals per a entitats de dimensió reduïda 4) Que l'empresa, adquirida per aquesta via, es mantinga en el patrimoni de l'adquirent durant els cinc anys següents a la defunció del causant, llevat que aquell muira, al seu torn, dins d'aquest termini.*

També s'aplicarà l'esmentada reducció respecte del valor net dels béns del causant afectes al desenvolupament de l'activitat empresarial agrícola del cònjuge supervivent, per la part en què resulte adjudicatari d'aquells amb subjecció al que es disposa en l'article 27 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions. En aquest cas, els

CONTESTACIÓN COMPLETA:

El artículo 10.Dos 1º de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el tramo autonómico del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y restantes Tributos Cedidos dispone:

*“1.º En el supuesto de **transmisión de una empresa individual agrícola** a favor del cónyuge, descendientes, adoptados, ascendientes, adoptantes y parientes colaterales, hasta el tercer grado, del causante, la base imponible del impuesto se reducirá en el 95 por 100 del valor neto de los elementos patrimoniales afectos a la empresa transmitida, siempre que se cumplan, simultáneamente, los siguientes requisitos: 1) Que la actividad no constituya la principal fuente de renta del causante; 2) Que el causante haya ejercido dicha actividad de forma habitual, personal y directa; 3) Que el importe neto de la cifra de negocios de la empresa posibilite la aplicación de los incentivos fiscales para entidades de reducida dimensión 4) Que la empresa, por esta vía adquirida, se mantenga en el patrimonio del adquirente durante los cinco años siguientes al fallecimiento del causante, salvo que aquél fallezca, a su vez, dentro de dicho plazo.*

También se aplicará la mencionada reducción respecto del valor neto de los bienes del causante afectos al desarrollo de la actividad empresarial agrícola del cónyuge sobreviviente, por la parte en que resulte adjudicatario de aquéllos con sujeción a lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 29/1987, de 18 de diciembre, del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones. En tal caso, los

requisits a què fan referència els números 1 al 4 anteriors els haurà de complir el cònjuge adjudicatari.

En el cas que el causant estiguera jubilat de l'activitat empresarial agrícola en el moment de la seua defunció, aquesta activitat haurà d'haver-la exercit de manera habitual, personal i directa algun dels seus parents adquirents de l'empresa. En aquest cas, la reducció s'aplicarà únicament al parent que exercisca l'activitat i que complisca els altres requisits establits amb caràcter general, i per la part en què resulte adjudicatari en l'herència, amb subjecció al que es disposa en l'article 27 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions. Si en el moment de la jubilació el causant haguera complit els 65 anys, la reducció aplicable serà la general del 95 per 100, i serà del 90 per 100 si en aquell moment el causant tinguera entre 60 i 64 anys complits.

En cas que no es complisca el requisit a què fa referència l'apartat 4 del primer paràgraf anterior, haurà de pagar-se la part de l'impost que s'haguera deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció efectuada, així com els seus interessos de demora."

En virtut d'això, un dels requisits necessaris per a l'aplicació de l'esmentada reducció autonòmica és "que l'empresa agrícola es mantinga en el patrimoni dels causahavents durant un període de cinc anys".

La Resolució de 25 de maig de 2001, de la Direcció General de Tributs, relativa a l'aplicació de l'article 10 de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, assenyala que la disposició ha de ser posada en relació amb la reducció prevista en l'article 20.2.c) de la Llei 29/1987, de 18 de desembre,

requisitos a los que hacen referencia los números 1 al 4 anteriores se habrán de cumplir por el cónyuge adjudicatario.

En el caso de que el causante se encontrara jubilado de la actividad empresarial agrícola en el momento de su fallecimiento, dicha actividad deberá haberse ejercido de forma habitual, personal y directa por alguno de sus parientes adquirentes de la empresa. En tal caso, la reducción se aplicará únicamente al pariente que ejerza la actividad y que cumpla los demás requisitos establecidos con carácter general, y por la parte en que resulte adjudicatario en la herencia con sujeción a lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 29/1987, de 18 de diciembre, del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones. Si, en el momento de la jubilación, el causante hubiera cumplido los 65 años, la reducción aplicable será la general del 95 por 100, siendo del 90 por 100 si, en aquel momento, el causante tuviera entre 60 y 64 años cumplidos.

En caso de no cumplirse el requisito al que se refiere el apartado 4 del primer párrafo anterior deberá pagarse la parte del impuesto que se hubiera dejado de ingresar como consecuencia de la reducción practicada, así como sus intereses de demora."

En su virtud, uno de los requisitos necesarios para la aplicación de la citada reducción autonómica es "que la empresa agrícola se mantenga en el patrimonio de los causahabientes durante un periodo de cinco años".

La Resolución de 25 de mayo de 2001, de la Dirección General de Tributos, relativa a la aplicación del artículo 10 de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, señala que la disposición debe ser puesta en relación con la reducción prevista en el artículo 20.2.c) de la Ley 29/1987, de 18 de diciembre,

de l'Impost sobre Successions i Donacions, que preveu una reducció del 95 per 100 en els casos en què en l'herència estiga inclosa una empresa individual, un negoci professional o participacions representatives del capital social d'entitats a les quals resulte aplicable l'exempció prevista en l'article 4.huité de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni. Ambdues reduccions operen sobre àmbits objectius similars, la transmissió d'empreses individuals, si bé no idèntics, en ser més específic aquest àmbit en el cas de la reducció aprovada per a la Comunitat Valenciana, ja que s'exigeix que l'empresa tinga com a objecte l'activitat agrícola. No obstant això, hi ha una important diferència que fa exclusiu l'àmbit subjectiu de la reducció valenciana, ja que aquesta última beneficia els successors de causants l'activitat agrícola dels quals no fóra la seua principal font de renda. En canvi, perquè la reducció estatal opere, l'activitat agrícola ha d'haver constituït la principal font de renda del causant. Per tant, en aquest cas ens trobem amb una reducció autonòmica complementària de l'estatal, i no anàloga a aquesta.

L'apartat C) de la Resolució de 25 de maig de 2001, de la Direcció General de Tributs assenjala: *“El manteniment de l'empresa agrícola en el patrimoni dels causahavents s'ha de produir durant un període de cinc anys: el requisit fa referència al manteniment durant aquest període de la titularitat del conjunt dels béns patrimonials afectes a l'activitat empresarial del causant. No obstant això, no s'entendrà incomplert aquest requisit en els supòsits següents:*

a) *En els casos d'alienació d'elements patrimonials afectes a l'activitat diferents dels immobles sobre els quals es desenvolupa aquesta. [...]*”

del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones, que prevé una reducción del 95 por 100 en los casos en los que en la herencia esté incluida una empresa individual, un negocio profesional o participaciones representativas del capital social de entidades a las que resulte aplicable la exención prevista en el artículo 4.Octavo de la Ley 19/1991, de 6 de junio, del Impuesto sobre el Patrimonio. Ambas reducciones operan sobre ámbitos objetivos similares, la transmisión de empresas individuales, si bien no idénticos, al ser más específico dicho ámbito en el caso de la reducción aprobada para la Comunidad Valenciana, puesto que se exige que la empresa tenga por objeto la actividad agrícola. Sin embargo, existe una importante diferencia que hace exclusivo el ámbito subjetivo de la reducción valenciana, ya que ésta última beneficia a los sucesores de causantes cuya actividad agrícola no fuera su principal fuente de renta. En cambio, para que la reducción estatal opere, la actividad agrícola debe haber constituido la principal fuente de renta del causante. Por lo tanto, en este caso nos encontramos con una reducción autonómica complementaria de la estatal, y no análoga a esta.

El apartado C) de la Resolución de 25 de mayo de 2001, de la Dirección General de Tributos señala: *“El mantenimiento de la empresa agrícola en el patrimonio de los causahabientes se debe producir durante un periodo de cinco años: el requisito hace referencia al mantenimiento durante dicho periodo de la titularidad del conjunto de los bienes patrimoniales afectos a la actividad empresarial del causante. No obstante, no se entenderá incumplido este requisito en los siguientes supuestos:*

a) *En los casos de enajenación de elementos patrimoniales afectos a la actividad distintos de los inmuebles sobre los que se desarrolla la misma. [...]*”

La qüestió central en el present cas consisteix a analitzar si l'operació d'expropiació forçosa, que com a efecte final comporta la pèrdua de titularitat del bé immoble, suposa l'incompliment del requisit de manteniment.

És procedent analitzar en primer lloc el fet que donaria lloc a l'incompliment del requisit del manteniment, l'expropiació forçosa de les parcel·les.

Les comunitats són entitats de dret públic de caràcter corporatiu, no territorials i de base associativa, sotmeses a la tutela dels organismes de conca o de confederacions hidrogràfiques. Són d'obligada constitució (article 81 del Reial text refós de la Llei d'aigües), amb la finalitat de procedir a l'autoadministració col·lectiva dels aprofitaments d'aigües que se'ls concedisquen, i per aquest motiu estan dotades de potestats administratives. Els béns immobles expropiats en aquest cas estan destinats a l'ampliació de les instal·lacions de goteig, ja que la parcel·la expropiada és confrontant amb la instal·lació actual. La destinació final, per tant, està directament relacionada amb l'activitat agrària.

La Comunitat de Regants pot exercir la potestat expropiatòria (article 83 del text refós de la Llei d'aigües i 210 del Reglament de domini públic hidràulic). Aquesta potestat expropiatòria que tenen reconegudes les administracions públiques implica l'exercici d'un poder que fa cessar la propietat i les situacions patrimonials dels administrats quan concorren raons d'utilitat pública o interès general o social. L'exercici d'aquesta potestat es concreta en uns procediments que han d'establir un sistema de garanties a favor dels administrats que pateixen aqueixa intervenció administrativa. La norma general o comuna que regula aquesta potestat

La cuestión central en el presente caso consiste en analizar si la operación de expropiación forzosa, que como efecto final comporta la pérdida de titularidad del bien inmueble, supone el incumplimiento del requisito de mantenimiento.

Procede analizar en primer lugar el hecho que daría lugar al incumplimiento del requisito del mantenimiento, la expropiación forzosa de las parcelas.

Las comunidades son entidades de Derecho Público de carácter corporativo, no territoriales y de base asociativa, sometidas a la tutela de los organismos de cuenca o de Confederaciones Hidrográficas. Son de obligada constitución (artículo 81 del Real Texto Refundido de la Ley de Aguas), con la finalidad de proceder a la autoadministración colectiva de los aprovechamientos de aguas que se les concedan, y de ahí que estén dotadas de potestades administrativas. Los bienes inmuebles expropiados en el presente caso tienen como destino la ampliación de las instalaciones de goteo, ya que la parcela expropiada es colindante con la instalación actual. El destino final por tanto está directamente relacionado con la actividad agraria.

La Comunidad de Regantes puede ejercer la potestad expropiatoria (artículo 83 del Texto Refundido de la Ley de Aguas y 210 del Reglamento de Dominio Público Hidráulico). Esta potestad expropiatoria que tienen reconocidas las Administraciones Públicas implica el ejercicio de un poder que hace cesar la propiedad y las situaciones patrimoniales de los administrados cuando concurren razones de utilidad pública o interès general o social. El ejercicio de esta potestad se concreta en unos procedimientos que deben establecer un sistema de garantías a favor de los administrados que sufren esa intervención administrativa. La norma general o

és la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954, desenvolupada pel Decret de 26 d'abril de 1957, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'expropiació forçosa. L'alienació per expropiació forçosa, que es produeix sense la voluntat de l'expropiat, converteix la cosa expropiada en una suma de diners.

La Sentència del Tribunal Suprem de 19 de setembre de 2002 diferencia la figura de l'expropiació forçosa respecte d'una altra figura del dret com és la compravenda quan diu *"l'institut de l'expropiació és radicalment diferent en la seua naturalesa al contracte de compravenda, sense que l'expropiació perda aquesta condició pel fet que el preu just es fixe de mutu acord. En l'expropiació concorren raons d'utilitat pública que condicionen o poden condicionar l'actuació de l'administració expropiant que pot trobar-se urgent per la necessitat de satisfer aquella necessitat i, d'altra banda, es dona en l'expropiat una situació condicionada per la força de l'expedient expropiatori que, en tot cas, determinarà que resulte privat de la seua propietat"*.

La reducció per adquisició d'empresa agrícola es crea a fi d'afavorir la successió en el nucli familiar de parcel·les agrícoles de dimensió reduïda, tan típiques de la nostra geografia agrària. Sembla lògic admetre que l'article analitzat no es refereix a supòsits d'alienacions forçoses com és l'expropiació forçosa. En línia amb aquesta interpretació, la recent Llei 5/2019, de 28 de febrer, d'estructures agràries de la Comunitat Valenciana, en l'article 80 que regula les reduccions en la base imposable en adquisicions per causa de mort, regula el requisit del manteniment en el patrimoni de l'explotació agrària, llevat que dins d'aquest termini muira la persona adquirent, o en cas d'expropiació forçosa de parcel·les. Així doncs, la

común que regula esta potestad es la Ley de Expropiación Forzosa, de 16 de diciembre de 1954, desarrollada por el Decreto de 26 de abril de 1957, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley de Expropiación Forzosa. La enajenación por expropiación forzosa, que se produce sin la voluntad del expropiado, convierte la cosa expropiada en una suma de dinero.

La sentencia del Tribunal Supremo de 19 de septiembre de 2002, diferencia la figura de la expropiación forzosa respecto a otra figura del derecho como es la compraventa cuando dice *"el instituto de la expropiación es radicalmente diferente en su naturaleza al contrato de compraventa, sin que la expropiación pierda tal condición por el hecho de que el justiprecio se fije por mutuo acuerdo. En la expropiación concurren razones de utilidad pública que condicionan o pueden condicionar el actuar de la Administración expropiante que puede encontrarse urgido por la necesidad de satisfacer aquella necesidad y, por otra parte, se da en el expropiado una situación condicionada por la fuerza del expediente expropiatorio que en todo caso determinará que se vea privado de su propiedad"*.

La reducción por adquisición de empresa agrícola se crea con el objeto de favorecer la sucesión en el núcleo familiar de parcelas agrícolas de reducida dimensión, tan típicas de nuestra geografía agraria. Parece lógico admitir que el artículo analizado, no se está refiriendo a supuestos de enajenaciones forzosas como es la expropiación forzosa. En línea con esta interpretación, la reciente Ley 5/2019, de 28 de febrero, de estructuras agrarias de la Comunitat Valenciana, en su artículo 80 que regula las reducciones en la base imponible en adquisiciones por causa de muerte, regula el requisito del mantenimiento en el patrimonio de la explotación agrario, salvo que dentro de dicho plazo fallezca la persona adquirente o en caso de

falta de voluntarietat que caracteritza l'expropiació forçosa ha de ser tinguda en compte com a element determinant i no pot equiparar-se aquest supòsit a l'alienació d'immobles a què fa referència la resolució.

Ara bé, la segona qüestió a analitzar és la reinversió de l'import obtingut com a resultat del procediment d'expropiació forçosa. Aquest centre directiu entén que la redacció de l'apartat analitzat (que l'empresa, adquirida per aquesta via, es mantinga en el patrimoni de l'adquirent) exigeix la reinversió de l'import obtingut, ja que si no fóra així, no hi hauria manteniment en el patrimoni, ja que sí que es produiria una minoració en patrimoni de l'empresa.

Per tant, la qüestió plantejada sobre si l'alienació d'una sola finca que s'integra en una empresa individual agrícola, composta per una pluralitat d'elles i mantenint la continuïtat en l'explotació, suposa incompliment dels requisits legalment establits per a mantindre la reducció en la base imposable de l'Impost sobre Successions per Transmissió d'Empresa Individual Agrícola, aquest centre directiu entén que no suposa incompliment sempre que l'import obtingut es reinvertisca en la mateixa empresa agrícola que va gaudir del benefici fiscal.

CONCLUSIÓ:

PRIMER. L'expropiació forçosa d'un immoble afecte a l'activitat agrícola no suposaria l'incompliment del requisit de manteniment de l'empresa individual agrícola previst en l'article 10.dos 1r de la Llei 13/1997, sempre que l'import es reinvertisca en la mateixa empresa agrícola.

expropiación forzosa de parcelas. Así pues, la falta de voluntariedad que caracteriza a la expropiación forzosa, debe ser tenida en cuenta como elemento determinante, y no puede equipararse este supuesto a la enajenación de inmuebles a que hace referencia la Resolución.

Ahora bien, la segunda cuestión a analizar es la reinversión del importe obtenido como resultado del procedimiento de expropiación forzosa. Este centro directivo entiende que la redacción del apartado analizado (que la empresa, por esta vía adquirida, se mantenga en el patrimonio del adquirente) exige la reinversión del importe obtenido, ya que de no ser así, no habría mantenimiento en el patrimonio, ya que sí que se produciría una minoración en patrimonio de la empresa.

Por tanto, la cuestión planteada sobre si la enajenación de una sola finca que se integra en una empresa individual agrícola, compuesta por una pluralidad de ellas y manteniendo la continuidad en la explotación, supone incumplimiento de los requisitos legalmente establecidos para mantener la reducción en la base imponible del Impuesto sobre Sucesiones por transmisión de empresa individual agrícola, este centro directivo entiende que no supone incumplimiento siempre que el importe obtenido se reinvierta en la misma empresa agrícola que disfrutó del beneficio fiscal.

CONCLUSIÓN:

PRIMERO. La expropiación forzosa de un inmueble afecto a la actividad agrícola no supondría el incumplimiento del requisito de mantenimiento de la empresa individual agrícola previsto en el artículo 10.Dos 1º de la Ley 13/1997, siempre que el importe se reinvierta en la misma empresa agrícola.

SEGON. El tractament és el mateix tant si la determinació del preu just es produeix de mutu acord a l'empara del que es disposa en l'article 24 de la Llei d'expropiació forçosa o, en cas contrari, pel procediment establert en els articles següents de la mateixa llei.

Cosa que li comuniqui a vosté amb efectes vinculants, de conformitat amb el que es disposa en l'apartat 1 de l'article 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

SEGUNDO. El tratamiento es el mismo tanto si tiene la determinación del justo precio se produce por mutuo acuerdo al amparo de lo dispuesto en el artículo 24 de la Ley de expropiación forzosa, o en caso contrario, por el procedimiento establecido en los artículos siguientes de la misma ley.

Lo que comunico a Vd. con efectos vinculantes, conforme a lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 89 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria.